

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 11C/330/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207382
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Fígerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1415207382.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Janou Fígerovou v právnej veci navrhovateľky: O.. S. J., L.. XX.XX.XXXX, P. J. L. P. XX, T., občan Slovenskej republiky, zastúpená: JUDr. Kristína Rigová, advokát, so sídlom Štúrova 44, Košice, proti povinnému: JUDr. P. J., G., L.. XX.XX.XXXX, P. J. I.na D. XX, J., občan Slovenskej republiky, o určenie výživného manželke takto

rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľky sa v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom vo veci samej doručeným súdu dňa 01.06.2015 sa navrhovateľka domáhala vydania rozsudku, na základe ktorého by bol odporca povinný platiť navrhovateľke ako svojej manželke počnúc dňom 01.06.2015 výživné v sume 500,- € mesačne, splatné vždy do 10. dňa v mesiaci vopred na bankový účet navrhovateľky.

Svoj návrh vo veci samej navrhovateľka odôvodnila tým, že manželstvo s povinným -odporcom uzavrela dňa 25.10.2008, pričom manželstvo dosiaľ trvá. Od 28.10.2014 sú s odporcom v rozvodovom konaní, v ktorom je manžel navrhovateľom; konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 13P/281/2014. Z manželstva sa im narodil dňa 18.08.2011 syn Tomáš a dňa 02.10.2013 dcéra Amélia. Ďalej uviedla, že odporca sa vo februári 2014 odsťahoval zo spoločnej domácnosti v Bratislave (bytu patriaceho odporcovi). Navrhovateľka sa pre neustále ataky zo strany odporcu, ako aj kvôli svojej zlej finančnej situácii v decembri 2014 odsťahovala s deťmi k matke do Košíc. Odvtedy spolu s odporcom len veľmi ťažko komunikujú, celá starostlivosť o deti je na pleciach navrhovateľky, pričom navrhovateľka poberá len rodičovský príspevok a prídavky na deti vo výške spolu 250,24 €. Navrhovateľka ďalej uviedla, že je na rodičovskej dovolenke, že je študentkou denného doktorandského štúdia na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, pričom odo dňa 31.01.2015 jej z dôvodu prekročenia štandardnej dĺžky štúdia nie je vyplácané žiadne štipendium. Odporca jej na základe vlastného uváženia prispieva na deti sumou 200,- € mesačne na dieťa. Na výživu navrhovateľky odporca neprispieva žiadnou sumou. Odporca pracuje ako advokát v spoločnosti Advokátska kancelária - I.. P. J., G., s.r.o., v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, pričom táto spoločnosť má uzatvorenú exkluzívnu zmluvu o poskytovaní právnych služieb so spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., z ktorej má príjem vo výške 4652,- € brutto. Odporca je tiež jediným spoločníkom a konateľom v spoločnosti RB equity, s.r.o.. Výdavky navrhovateľky na detské jasle dcéry predstavujú mesačne približne 250,- €, náklady na škôlku syna sú 50,- mesačne. Náklady na prevoz detí do jaslí a škôlky činia 60,- € mesačne, strava pre deti je 200,- € mesačne, oblečenie na deti približne 100,- € mesačne. Výdavky na seba navrhovateľka nevie zdokladovať, keďže nemá peniaze ani na základné potreby pre svoj život. Svojej mame prispieva navrhovateľka mesačne 200,- € na domácnosť. Mesačné náklady na výživné na seba (strava, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, lieky, veci osobnej potreby) navrhovateľka

odhadla na približne 500,- €. V zmysle zákona o rodine má byť životná úroveň oboch manželov v zásade rovnaká, pričom pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na starostlivosť o domácnosť.

2. Na preukázanie svojich tvrdení navrhovateľka predložila nasledovné listinné dôkazy: kópiu návrhu odporcu o začatie konania o rozvod a úpravu výkonu rodičovských práv, kópiu sobášneho listu navrhovateľky a odporcu, kópie rodných listov detí navrhovateľky a odporcu, čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Devínska Nová Ves, kópiu potvrdenia Univerzity Komenského o doktorandskom štúdiu, kópiu potvrdenia o poberaní prídavku na dieťa na rok 2015, kópiu potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku na rok 2015, kópiu poberaní prídavkov na deti, informatívny výpis z obchodného registra spoločnosti RB equity, s.r.o., e-mailovú komunikáciu navrhovateľky s odporcom zo dňa 18.03.2014, kópiu potvrdenia o trvalom pobyte navrhovateľky, kópiu daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby spoločnosti RB equity, s.r.o. za rok 2013, rozpis výdavkov na deti, rozpis mesačných výdavkov navrhovateľky, výpisy z účtu, doklady preukazujúce výdavky, potvrdenie od zamestnávateľa pre účely nároku na podporu v nezamestnanosti a potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu.

3. Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu na určenie výživného uviedol, že dôvodom jeho odchodu zo spoločnej domácnosti boli povahové vlastnosti navrhovateľky, a nie odporcova nová známosť. Z bytu odporcu na ulici I. D. XX E. J. navrhovateľka odišla dobrovoľne, schválne a účelovo, bez akéhokoľvek pričinenia zo strany odporcu. Skutočným dôvodom odchodu bolo obmedzenie styku odporcu s maloletými deťmi a umelé navýšenie výdavkov navrhovateľky. Samotná navrhovateľka uviedla, že za odchodom stáli finančné dôvody. Navrhovateľka odporcu vydíerala svojimi neúmernými finančnými požiadavkami, ktorých splnením podmieňovala svoje zotrvanie v byte. Odstaňovaním sa z bytu, hoci nemusela, si navrhovateľka sama znížila svoju životnú úroveň, preto priznanie výživného na manželku nemôže byť v súlade s dobrými mravmi. Sťažovanie sa navrhovateľky na to, že celá starostlivosť o maloleté deti je na jej pleciach, považuje za zarážajúce, keďže práve navrhovateľka bráni odporcovi v styku a starostlivosti o maloletých. Navrhovateľka bola k 01.06.2015 doktorandkou, avšak v tom čase už odovzdávala svoju dizertačnú prácu. Maloleté deti boli od leta 2015 umiestnené v predškolských zariadeniach. Navrhovateľke teda od 01.06.2015 nič nebránilo v tom, aby pracovala. Navrhovateľka však v období od januára 2015 do 30.09.2015 bez zjavných dôvodov nepracovala, spoliehajúc sa len na odporcovu výživné. Priznanie výživného v takomto prípade by preto bolo v rozpore s dobrými mravmi. Od 01.10.2015 až do 20.04.2016 bola navrhovateľka zamestnaná, pričom jej čistý mesačný príjem predstavoval sumu vo výške 725,- eur. Teda od tohto momentu medzi navrhovateľkou a odporcom neexistuje zásadný rozdiel v životnej úrovni, preto ani nie je daný dôvod na priznanie výživného na manželku. Príjmové pomery odporcu nie sú také, ako uvádza navrhovateľka. Odporca mal v roku 2014 príjem (spočítavajúci v podiele na zisku advokátskej kancelárie, ktorej je spoločníkom a konateľom) vo výške 15.806,53 eur a v roku 2015 vo výške 25.805,08 eur.

Priznanie výživného na manželku by bolo v rozpore s dobrými mravmi aj z nasledovných dôvodov:

- navrhovateľka proti odporcovi podala návrh na zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke (vedený na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/329/2015), pričom návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol právoplatne zamietnutý a konanie vo veci samej bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku,
- navrhovateľka proti odporcovi podala návrh na zákaz styku rodiča s maloletými deťmi (pôvodne vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/141/2015, neskôr na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11P/133/2015), pričom tento návrh bol právoplatne zamietnutý,
- navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre týranie blízkej osoby a zverenej osoby (vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava IV pod ČVS: ORP-328/1-VYS-B4-2015), pričom toto bolo hneď v nasledujúci deň odmietnuté,
- navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie (aj keď sa jedná o anonymné trestné oznámenie, podľa názoru odporcu ho podala navrhovateľka) pre šírenie nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava IV pod ČVS: ORP-346/1-VYS-B4-2015), pričom toto bolo odmietnuté,
- navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre podvod (vedené pôvodne na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava I pod ČVS: ORP-1094/3-VYS-B1-2015), ktoré bolo odmietnuté,
- navrhovateľka proti odporcovi iniciovala i konanie pre revíznou komisiou Slovenskej advokátskej komory, pričom jej sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná,

- navrhovateľka sa dopustila medzinárodného únosu detí do Českej republiky, keďže odporca nesúhlasil s ich presťahovaním; Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 11P/133/2015 zo dňa 06.10.2015, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Cop/311/2015 zo dňa 16.12.2015, zamietol návrh navrhovateľky na udelenie súhlasu s premiestnením maloletých do cudziny, no navrhovateľka i napriek tomu maloleté deti v cudzine zadržovala; odporca preto v Českej republike inicioval konanie o návrat, pričom v konaní pred Mestským súdom v Brne pod sp. zn. 40 Nc 2501/2016 bolo dňa 28.04.2016 rozhodnuté o tom, že navrhovateľka je povinná vrátiť maloleté deti na územie SR,

- navrhovateľka si vo vzťahu k odporcovi neplní svoju informačnú povinnosť, pretože mu dlhodobo odmieta poskytovať akékoľvek informácie týkajúce sa zdravotného stavu maloletých detí.

4. Na preukázanie svojich tvrdení odporca predložil nasledovné listinné dôkazy: rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/281/2014-640 zo dňa 15.03.2016, odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 11P/133/2015-358 zo dňa 06.10.2015, sms komunikáciu medzi navrhovateľkou a odporcom, návrh na začatie konania o rozvod zo dňa 28.10.2014, doplnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia zákazu styku rodiča s deťmi zo dňa 21.05.2015, e-mailovú komunikáciu navrhovateľky ohľadom dizertačnej práce, potvrdenia o návšteve jaslí, potvrdenie zamestnávateľa navrhovateľky o príjme za obdobie od 10/2015 do 01/2016, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/141/2015-41 zo dňa 02.06.2015, rozhodnutia odporcu ako jediného spoločníka advokátskej kancelárie o rozdelení zisku za rok 2014 a rok 2015, výpisy z účtov odporcu, doklady preukazujúce výdavky odporcu na maloleté deti, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/329/2015-47 zo dňa 03.09.2015, trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, zápisnica z výsluchu zo dňa 29.09.2015 ČVS: ORP-328/1-VYS-B4-2015, uznesenie OR PZ BA IV ČVS: ORP-328/1-VYS-B4-2015 zo dňa 30.09.2015, trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, uznesenie OR PZ BA IV ČVS: ČVS: ORP-346/1-VYS-B4-2015 zo dňa 06.08.2015, zápisnica z pojednávania na Okresnom súde Bratislava IV zo dňa 18.06.2015 v konaní vedenom pod sp. zn. 13P/281/2014, zápisnica o výsluchu osoby ČVS: ORP-1094/3-VYS-B1-2015 zo dňa 24.09.2015, výzva SAK na vyjadrenie zo dňa 28.09.2015, trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu, oznámenie SAK o odložení veci zo dňa 07.12.2015, odpoveď navrhovateľky zo dňa 10.01.2016, správa Mestského úradu Černošice zo dňa 15.01.2016 zo šetrenia pomerov maloletých, zápisnica z pojednávania pred Mestským súdom v Brne sp. zn. 40 Nc 2501/2016 zo dňa 28.04.2016, e-mailová komunikácia odporcu s lekárom maloletých detí, daňové priznania k dani z príjmov.

5. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 18.11.2016 poprela odporcove tvrdenia o rozpore jej správania s dobrými mravmi. Konanie o zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke iniciovala z dôvodu systematického teroru zo strany odporcu. Dôvodom na podanie návrhu na zákaz styku odporcu s maloletými deťmi bolo, že odporca vrátil maloleté deti v stave hraničiacom s fyzickým týraním. Navrhovateľka neiniciovala žiadne konanie proti odporcovi pred Slovenskou advokátskou komorou. Navrhovateľka sa odsťahovala do Prahy z dôvodu zlej finančnej situácie, našla si tam prácu, pričom po celý čas deklarovala, že jej odchod do Prahy je len dočasný. Naopak odporca sa dopustil konania v hrubom rozpore s dobrými mravmi, keď opustil rodinu s maloletými deťmi a našiel si novú mladšiu priateľku. K tomuto vyjadreniu navrhovateľka priložila potvrdenia z ambulancie klinickej psychológie a od psychiatra, emailovú komunikáciu navrhovateľky so žalobcom zo dňa 18.03.2014 a záznam z vyšetrenia maloletej S. J. X. K. XX.XX.XXXX konštatujúci pomliaždenie lakťa (contusio cubiti).

6. Súd vo veci vykonal pojednávania v dňoch 15.11.2016, 07.02.2017, 30.05.2017 a 06.09.2017. Navrhovateľka i odporca na týchto pojednávaniach zotrvali na svojich písomných vyjadreniach.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, ako aj výsluchom navrhovateľky a odporcu ako strán sporu. Súd si taktiež pripojil a oboznámil sa so spisom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/281/2014 o rozvode navrhovateľky a odporcu.

8. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/281/2017-640 zo dňa 15.03.2016, právoplatného a vykonateľného dňa 20.04.2016, súd zistil, že manželstvo navrhovateľky a odporcu bolo rozvedené.

Na čas po rozvoze manželstva manželia schválili rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa obe maloleté deti zverili do osobnej starostlivosti matke, otec bol zaviazaný platiť na ich výživu 300,- eur mesačne na každé dieťa a 25,- eur mesačne na každé dieťa na tvorbu úspor; súčasne bol upravený styk otca s maloletými deťmi.

9. V zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

10. Podľa § 75 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

11. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje; možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

13. Podľa § 156 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

14. Súd právne posúdil návrh na určenie výživného manželke a zistený skutkový stav, pričom dospel k záveru, že priznanie požadovaného výživného navrhovateľke by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a preto návrh navrhovateľky zamietol. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou argumentáciou odporcu, v zmysle ktorej by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože navrhovateľka proti odporcovi iniciovala množstvo konaní s cieľom poškodiť odporcu, resp. sa mu pomstiť, pričom ani v jednom prípade nebolo vo vzťahu k odporcovi príslušnými orgánmi skonštatované protiprávne konanie. Naopak, navrhovateľka sa vo vzťahu k odporcovi a k maloletým deťom dopustila prinajmenšom v jednom prípade konania, o ktorom príslušné orgány skonštatovali, že bolo v rozpore so zákonom.

15. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva, nevyžaduje sa rozhodnutie súdu. Je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Pokiaľ v priebehu konania dôjde k rozvodu, súd môže priznať výživné do času zániku manželstva. Výživné je pritom možné priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Súd tak v tomto konaní mohol priznať navrhovateľke výživné len za obdobie od 01.06.2015 (podanie návrhu) do 20.04.2016 (zánik manželstva).

16. Životná úroveň manželov by mala byť v zásade rovnaká, pričom súd prihliadne aj na starostlivosť manželov o domácnosť. Ešte pred zisťovaním životnej úrovne manželov však musí súd skúmať, či by priznanie výživného nebolo v rozpore s dobrými mravmi.

Na prípady rozporu s dobrými mravmi súd prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností každého jedného prípadu. Judikatúra v tejto súvislosti ustálila, že priznanie výživného môže byť v rozpore s dobrými mravmi napr. v prípadoch spôsobenia rozvratu rodiny či v prípade opustenia rodiny. Ako konanie v rozpore s dobrými mravmi by bolo možné posudzovať aj prípady, keď oprávnený bez ospravedlniteľného dôvodu nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť aj napriek objektívnym možnostiam a svojim schopnostiam a svoju situáciu rieši požadovaním výživného. Za rozporné s dobrými mravmi môže byť rovnako považované konanie oprávneného spočívajúce v iniciovaní rôznych vymyslených, šikanózných civilných, priestupkových či trestných konaní, ktoré nemajú základ v skutočnosti a ktorých jediným cieľom je potrestať či pomstiť sa povinnému. Podávanie rôznych vymyslených návrhov s cieľom poškodiť iného je nepochybne konaním v rozpore s morálnymi princípmi

všeobecne platnými v demokratickej spoločnosti (a o to viac vo vzťahu medzi manželmi), v ktorej sa uplatňujú vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomný rešpekt. Podávať rôzne návrhy či trestné oznámenia je síce právom každého jednotlivca, avšak aj výkon práva môže byť zneužívajúci, a teda v rozpore s dobrými mravmi. Súd by takémuto konaniu nemal priznať právnu ochranu. Je teda na súde, aby v každom konkrétnom prípade posúdil, či sa jedná len o využitie práva, alebo už o jeho zneužitie a teda o konanie v rozpore s dobrými mravmi.

17. Optikou vyššie uvedených úvah dospel súd v prejednávanej veci k záveru, že navrhovateľka sa vo vzťahu k odporcovi dopustila takého konania, pre ktoré by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Je síce pravda, že to bol odporca, ktorý opustil spoločnú domácnosť. Odporca však i naďalej umožňoval navrhovateľke bývať s maloletými deťmi v byte odporcu, platil za služby spojené s užívaním tohto bytu a prispieval na výživu maloletých detí. Naopak v konaní nebolo preukázané, že by odporca navrhovateľku z tohto bytu v Bratislave vyhnal, podľa súdu je skôr pravdepodobné, že navrhovateľka odsťahovaním sa do Košíc ku svojej matke riešila svoju zlú životnú (finančnú) situáciu, príp. tým chcela odporcovi sťažiť kontakt s maloletými deťmi. K týmto úvahám súd nevedie len samotné odsťahovanie sa navrhovateľky, ale aj všetky jej nasledovné kroky. Navrhovateľka následne proti odporcovi iniciovala množstvo konaní, pritom ani jedno z obvinení sa neukázalo ako pravdivé:

Navrhovateľka proti odporcovi podala návrh na zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke, pričom návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol právoplatne zamietnutý a konanie vo veci samej bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Navrhovateľka proti odporcovi podala návrh na zákaz styku rodiča s maloletými deťmi, pričom tento návrh bol právoplatne zamietnutý. V tejto súvislosti nie je bez významu, že v konaní o rozvod navrhovateľka súhlasila s rodičovskou dohodou, v zmysle ktorej je odporca oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi.

Navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre týranie blízkej osoby a zverenej osoby, pričom toto bolo odmietnuté.

Navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre šírenie nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, pričom toto bolo odmietnuté. Aj keď sa jednalo o anonymné trestné oznámenie, podľa názoru súd je z jeho formy i obsahu nepochybné, že ho podala navrhovateľka.

Navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre podvod, ktoré bolo odmietnuté.

Navrhovateľka proti odporcovi iniciovala i konanie pred revíznou komisiou Slovenskej advokátskej komory, pričom jej sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná. Neobstojí tvrdenie navrhovateľky, že ona toto konanie neiniciovala, pretože to bol práve jej právny zástupca, ktorý predmetné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu zaslal Slovenskej advokátskej komore. I laikovi (tobôž právnikovi) musí byť zrejmé, že Slovenská advokátska komora na základe takéhoto listu začne proti advokátovi konanie. Absurdný je tiež argument navrhovateľky, že ona (resp. jej právny zástupca) toto trestné oznámenie Slovenskej advokátskej komore nezasielala. Navrhovateľka bola jediná, kto disponoval predmetným trestným oznámením, a to s výnimkou orgánov činných v trestnom konaní, tie by však k takémuto trestnému podaniu pripojili prípis s uvedením spisovej značky, resp. identifikačného čísla spisu.

Navrhovateľka sa dopustila medzinárodného únosu maloletých detí do Českej republiky, keďže odporca nesúhlasil s ich presťahovaním. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 11P/133/2015 zo dňa 06.10.2015, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Cop/311/2015 zo dňa 16.12.2015, zamietol návrh navrhovateľky na udelenie súhlasu s premiestnením maloletých do cudziny, no navrhovateľka sa i napriek tomu s maloletými deťmi v cudzine zdržiavala. Odporca preto v Českej republike inicioval konanie o návrat, pričom v konaní pred Mestským súdom v Brne pod sp. zn. 40 Nc 2501/2016 bolo dňa 28.04.2016 rozhodnuté o tom, že navrhovateľka je povinná vrátiť maloleté deti na územie Slovenskej republiky, čo navrhovateľka aj následne urobila.

18. Z vyššie uvedeného je nepochybné, že navrhovateľka na odporcu podala tri trestné oznámenia, ktoré boli odmietnuté, podala na neho podnet na Slovenskú advokátsku komoru, ktorý bol vyhodnotený ako nedôvodný. Navrhovateľka sa proti odporcovi domáhala zákazu priblíženia, pričom jej nebolo vyhovené, taktiež sa domáhala zákazu styku odporcu s maloletými deťmi, pričom tento návrh bol taktiež zamietnutý. Naopak ona sama sa dopustila medzinárodného únosu maloletých detí, pričom od svojho protiprávneho konania upustila

až po rozhodnutí Mestského súdu v Brne. Všetky tieto konania vo vzájomnom súhrne dosahujú takú vysokú intenzitu rozporu so zásadami slušnosti a tolerancie medzi manželmi, že súd návrhu navrhovateľky na priznanie výživného nemohol pre rozpor s dobrými mravmi vyhovieť.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákona neustanovuje inak. Keďže zákon vo veciach výživného plnoletých osôb nestanovuje inak a keďže ani neboli splnené podmienky podľa § 55 CMP, rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava IV do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 127 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis

a spisová značka konania) a náležitosti odvolania podľa § 363 CSP (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).